

Szydlowiec 5 september 1983

Het was tien over negen in de avond en het begon zachtjes te regenen. Waldemar verliet zijn plek achter de kassa en liep naar buiten om de uitgestalde bloemen en planten binnen te zetten. Over twintig minuten moest het tankstation sluiten en hij wist hoeveel werk het was om de kassa op te maken en de zaak af te sluiten. De laatste klant aan de pomp reed een kwartier geleden weg en hij verwachtte niet dat er nog meer zouden volgen.

De regen zette niet door en het was alweer droog geworden. Het was een drukke avond geweest. Drukker dan de avond ervoor. Toen waren er welgeteld zeven klanten geweest. De drukte aan de pomp was nooit goed te voorspellen. Niemand kon daar een peil op trekken. Er was vanavond ook veel uit de kiosk verkocht. Meer dan gemiddeld.

Waldemar deed dit werk nu alweer drie maanden. Vier avonden in de week van 17.30 u tot 21.30 u. Eigenlijk vond zijn oom en eigenaar van tankstation Ravos hem nog te jong om de zaak in zijn eentje te runnen. Maar Waldemar had hem gezegd dat hij dat best aan kon en dat hij bovendien over een maand zeventien zou worden. Zijn oom had er toen in toegestemd en na een maand liet hij hem weten tevreden over hem te zijn. Door zijn werk bij Ravos kon hij geld opzij leggen om straks zijn studie rechten te kunnen betalen. Hij was nog maar zeventien jaar, maar zijn toekomst had hij al uitgestippeld. Hij wilde advocaat worden. Een heel goede advocaat. Misschien wel een beroemde advocaat.

Toen hij de laatste spullen binnen had gezet ging hij weer terug naar zijn plek achter de kassa. Nauwelijke had hij plaatsgenomen of een auto kwam met hoge snelheid aangereden. Een BMW herkende Waldemar. Een donkerblauwe BMW. Hij keek

op de klok. Het was 21.27 u. De auto stopte niet bij de pomp, maar parkeerde hem schuin voor de kiosk. Waarschijnlijk wilde de eigenaar nog snel iets kopen. Gelukkig had hij de kassa nog niet opgemaakt. Pas toen de deur openging zag hij dat de klant een bivakmuts droeg en dat hij in zijn rechterhand een pistool vasthield, dat dreigend op hem was gericht. Gek genoeg bleef Waldemar ijsig kalm. Alsof hij de ernst van de situatie nog niet doorzag. De overvaller gebaarde met de loop van zijn pistool dat hij de kassa moest openen. Maar Waldemar was niet van plan op die eis in te gaan. De hele dagomzet zat er nog in. Dat kon hij tegenover zijn oom niet maken. Bovendien zou het hem zijn baan kunnen kosten. Alsof de overvaller zijn onwil had opgemerkt, vuurde hij een kogel door het systeemplafond. Waldemar keek verschrikt omhoog. Een tweede luide knal maakte een einde aan zijn voornemen de kassa gesloten te houden.

In no-time werd de dagomzet door de overvaller in een plastic tas gepropt. Hij herkende de zak van Kaufland, de tweehonderd-meter verder gelegen supermarkt. Waldemar keek er met afgrijzen naar. In een plotseling opkomende woede, die zijn angst had verdreven, rende hij achter de inmiddels vluchtende rover aan. Achteraf gezien bleek dat een onbezonnen poging, die hem zijn uitgestippelde toekomst voorgoed zou ontnemen.

De geweldadige dood van de zeventienjarige Waldemar Sienek, zou het Poolse stadje Szydlowiec nog wekenlang in haar greep houden. De schuldige moest snel worden gepakt en hard worden gestraft. Daar was bijna iedereen het over eens.

Oostdorp 5 augustus 2001

Met hoge snelheid doorkruiste hij de onverlichte polderwegen. Nog driehonderd meter, schatte hij, vervolgens rechtsaf, dan de tweede links. Zijn T-shirt wapperde om zijn bovenlijf. Hij tuurde de duisternis in, nam gas terug, maakte een ruime bocht naar rechts en draaide het gas weer open.

De nog warme nachtwind bracht hem nauwelijks verkoeling. Maar wat zou het. Achter op zijn scooter zat het meisje dat hij twee uur geleden in de kroeg had ontmoet. Dit kon zijn eerste keer worden.

Tien meter voor de tweede afslag schakelde hij terug, remde en sloeg met een scherpe bocht linksaf. Het meisje gilte kort en verstevigde haar greep rond zijn middel. Hij voelde haar borsten. Warm, zacht. Langzaam, met gedoofde lichten, reed hij een betonnen rijpad op. Het pad leidde naar een stenen bedrijfs-schuur. Hij reed om het gebouw heen en bracht aan de achtergevel zijn scooter tot stilstand. Hoog aan de gevel flikkerde een buitenlamp. Hij schakelde de motor uit en vroeg haar af te stappen. Zelf deed hij dat ook en plaatste zijn scooter tegen de muur. Door de uitzonderlijke hitte van deze dag gloeide de stenen muur nog na.

Hij zette zijn scooter op het stuurslot, trok z'n helm af, wiste het zweet van z'n voorhoofd en bleef...